

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر سرمایه اجتماعی بر کارایی درونی مدارس جهت ارائه الگوی ساختاری کیفیت آموزشی (مورد مطالعه مدارس دوره دوم متوسطه نظری استان ایلام)

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران، دوره 5، شماره 10 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

بابک باقری - گروه مدیریت آموزشی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

یداله مهرعلی زاده - گروه مدیریت آموزشی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

محمد حسین پور - گروه مدیریت آموزشی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

لیلا بهمنی - گروه آموزش ابتدایی، واحد امیدیه، دانشگاه آزاد اسلامی، امیدیه، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش، تدوین مدل ساختاری توانایی پیش بینی مناسب کارایی درونی مدارس دوره دوم متوسطه نظری استان ایلام به کمک سرمایه اجتماعی بود. از نظر هدف کاربردی و از نظر روش اجرا، از نوع تحقیق آمیخته تبیینی است. در بخش کمی جامعه آماری شامل کلیه مدیران و دبیران، اعضای گروه های آموزشی و روسای انجمن اولیا و مربیان مدارس مقطع متوسطه دوم نظری استان در سال تحصیلی ۹۸-۹۹ به تعداد ۱۹۱۲ نفر بود. در بخش کیفی تعداد ۱۳ نفر از مدیران، دبیران و اعضای گروه های آموزشی که در زمینه مورد پژوهش تجربه زیسته و آگاهی هایی داشتند، به عنوان جامعه آماری انتخاب شد. حجم نمونه در مرحله کیفی با توجه به سطح اشباع ۹ نفر به روش نمونه گیری گلوله برفی بود که مورد مصاحبه عمیق قرار گرفتند. روایی محتوای سوالات مصاحبه توسط ۳ نفر از کارشناسان آموزش و پرورش براساس تناسب سوالات، قابل فهم بودن و جمله بندی مورد بررسی قرار گرفت. پایایی سوالات مصاحبه با ضریب توافق مورد بررسی و مقدار آن ۷۸٪ محاسبه شد. نتایج بخش کمی حاکی از آن است که بین سرمایه اجتماعی و کارایی درونی مدارس دوره دوم متوسطه نظری استان ایلام رابطه معناداری وجود دارد. یعنی با کارایی درونی مثبت رابطه معنا دار مثبت یا مستقیم دارد و با کارایی درونی منفی رابطه معنا دار منفی یا معکوس دارد. یعنی هرچه سرمایه اجتماعی مدارس بالاتر باشد نرخ شاخص های کارایی درونی مثبت آنان نیز بالا و نرخ شاخص های کارایی درونی منفی آنان پایین است.

کلمات کلیدی:

سرمایه اجتماعی، کیفیت آموزشی، مدارس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1532749>

